

Thomas More (1478-1535) wordt gewoonlijk geassocieerd met zijn boek *Utopia* en zijn standvastige en gewetensvolle houding in het conflict rond de verhouding tussen Kerk en staat met zijn koning Hendrik VIII - die beide in één hand, en wel de zijne, wilde leggen. Deze houding moest Thomas More met de dood bekopen.

Deze associatie is terecht. *Utopia*, even geestig als serieus, mag in geen enkele canon van de ideeëngeschiedenis ontbreken. En zijn houding, op het schavot door hemzelf samengevat in een oneliner zonder weerga - 'I die the King's good servant, but God's first' - leidde tot zijn heiligverklaring in 1935.

Maar in deze kleine biografische schets van Thomas More en zijn context wordt juist het accent gelegd op zijn vele *andere* kanten: Thomas More als geleerde humanist, als gelovige met een intense persoonlijke spiritualiteit, als drager van publieke verantwoordelijkheid, als warme familieman, als vader en verrassend modern opvoeder, als vriend van Erasmus en de Lage Landen. Een tijdgenoot noemde hem al 'A man for all seasons.'

Dat geldt ook voor ons eigen 'seizoen'. De voorbeeldige integratie die we bij hem zien van geleerdheid, spiritualiteit, warme genegenheid, publieke verantwoordelijkheid en eindigheidsbesef kan voor ons een spiegel zijn.

Wil Derkse is momenteel hoogleraar Wetenschap, maatschappij en levensbeschouwing aan de Radboud Universiteit Nijmegen en bijzonder hoogleraar Wijsbegeerte vanwege de Stichting Thomas More (voorheen de Radboudstichting) bij de Open Universiteit. Hij is oblaat van de benedictijner St. Willibrordsabdij in Doetinchem.